EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

أمن البلاد

Amn al-bilād: ahammiyyatuhu wa-wasā'il taḥqīqihi wa-ḥifẓihi

Siguranța țării

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Siguranța țării: însemnătatea ei și căile de dobândire și păstrare

أمن البلاد أهميته ووسائل تحقيقه وحفظه

Amn al-bilād: ahammiyyatuhu wa-wasāʾil taḥqīqihi wa-ḥifẓihi

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: أمن البلاد أهميته ووسائل تحقيقه وحفظه
Ediția I
Traducere în limba română © Institutul Tawhid, 2026.
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Amn al-bilād: ahammiyyatuhu wa-wasāʾil taḥqīqihi wa-ḥifẓihi, ediția arabă în 39 de pagini.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Credința 12
Mijloacele dobândirii și păstrării siguranței 12
2 Sinceritatea religiei față de Allah și îndreptarea spre adorare . 16
3 Ruga 20
4 Întoarcerea la învățații temeinici în vreme de încercări 24
5 Păstrarea unității musulmanilor și ascultarea de conducătorii lor 27
6 Răspândirea cunoașterii și îndemnarea la bine 30
7 Înfăptuirea frăției credinței 31
8 Oprirea vătămării 33
9 Aplicarea sancțiunilor care îl opresc pe agresor și îl împiedică pe nedrept 35
10 Recunoștința pentru binefacerea lui Allah 37
Încheiere 39
Indice 41

Introducere

مقدمة

Lauda Îi aparține lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim față de El. Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe acela pe care Allah îl călăuzește nimeni nu-l poate rătăci, iar pe acela pe care El îl lasă în rătăcire nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să trimită asupra lui, a familiei și a tuturor Companionilor săi binecuvântări și pace din belșug.

În cele ce urmează: siguranța este un subiect drag sufletelor, cu aspecte felurite și domenii numeroase, despre care este important să vorbim. Cum să nu fie așa, când siguranța este un scop măreț, un țel nobil și o cerință însemnată spre care năzuiesc toți oamenii? Toți iubesc siguranța pentru ei înșiși, pentru rudele lor și pentru societatea lor, în afară de câțiva oameni ieșiți din rând.

Pentru a înfăptui siguranța și a o dobândi se țin conferințe, se scriu cărți și se prezintă lecții și prelegeri. Oamenii cu judecată, gândire și discernământ se străduiesc să afle ceea ce o înfăptuiește și o aduce oamenilor. Siguranța este, așadar, un scop urmărit, un țel căutat și un deziderat dorit.

Siguranța este opusul fricii. Ea înseamnă statornicie în inimă, liniște în suflet, pace lăuntrică și dispariția fricii și a neliniștii. Omul este în siguranță în privința averii, a onoarei, a minții, a vieții și a bunurilor sale. Acesta este un lucru pe care toți îl doresc și se străduiesc să-l dobândească.

Oamenii se deosebesc în înțelegerea și perceperea siguranței și a căii prin care este dobândită. Se poate ca unii să propună, pentru a o dobândi, tocmai ceea ce aduce opusul și contrariul ei.

Teoriile și părerile oamenilor despre siguranță și mijloacele dobândirii ei diferă, fiindcă mințile, opiniile și înțelegerile lor sunt diferite. Aceasta este o însușire cunoscută a oamenilor:

﴿وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا﴾

Fiecare are o direcție către care se îndreaptă.
Coran, 2:148

Însă musulmanul căruia Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a dăruit această religie și pe care l-a călăuzit pe o cale dreaptă înțelege în această privință un adevăr de la care cei mai mulți oameni s-au rătăcit. Allah i-a călăuzit către el pe oamenii Islamului și i-a lăsat departe de el pe cei care s-au abătut de la calea Sa cea dreaptă: siguranța este o binefacere dumnezeiască, un dar al Domnului și o dăruire de la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Siguranța este un dar al lui Allah, pe care El îl acordă cui voiește și când voiește, fiindcă porunca este a Lui, creația este a Lui, iar frâiele lucrurilor sunt legate de hotărârea și predestinarea Sa. Nimeni nu poate împiedica ceea ce El dăruiește și nimeni nu poate dărui ceea ce El oprește.

Nimeni nu poate lărgi ceea ce El a restrâns și nimeni nu poate restrânge ceea ce El a lărgit. Nimeni nu-l poate înălța pe cel pe care El l-a înjosit și nimeni nu-l poate înjosi pe cel pe care El l-a înălțat.

Siguranța este, așadar, o binefacere de la Allah. El este Cel care îi dă siguranță celui înfricoșat și îl ocrotește pe cel care caută adăpost:

﴿نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ﴾

Ce minunat Ocrotitor și ce minunat Sprijinitor!
Coran, 8:40

Musulmanul înțelege bine aceasta și știe, fără nicio îndoială, că siguranța vine de la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. De aceea, nu

o cere decât de la El și nu caută adăpost pentru a o dobândi decât la El. Musulmanul se străduiește astfel să-și dobândească siguranța prin mijloacele legiuite pe care Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, le-a arătat și lămurit robilor Săi și pe care i-a îndemnat să le împlinească, pentru ca prin ele să primească binefacerea siguranței.
Nobilul Coran îndrumă în multe locuri către acest adevăr binecuvântat. Printre acestea se află cuvintele lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِٱلْبَـٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾

Oare nu au văzut că Noi am făcut un ținut sfânt și sigur, în timp ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Oare cred ei în deșertăciune și sunt nerecunoscători pentru binefacerea lui Allah?

Coran, 29:67

Preaînaltul a mai spus:

﴿أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Oare nu le-am statornicit un ținut sfânt și sigur, către care sunt aduse roade de tot felul, ca hrană din partea Noastră? Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

Coran, 28:57

Ia aminte aici la cuvintele Sale:

﴿نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا﴾

Le-am statornicit un ținut sfânt și sigur.
Coran, 28:57

Siguranța se dobândește numai prin statornicirea, înlesnirea și ușurarea venite de la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Aici, cuvântul îi este adresat politeistului care crede în deșertăciune și este nerecunoscător pentru binefacerea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Purtarea sa în această privință este de mirare, mai ales a celor vizați de aceste cuvinte: necredincioșii din Quraysh, care trăiau în Mecca, cetatea sigură despre care Allah a spus:

﴿وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا﴾

Cine intră în el este în siguranță.
Coran, 3:97

Acesta este locul pentru care Allah Preaînaltul a primit ruga profetului și prietenului Său apropiat, Ibrāhīm, pacea fie asupra lui. Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا﴾

Și când Ibrāhīm a spus: „Doamne, fă din acesta un ținut sigur!”
Coran, 2:126

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا﴾

Și când Ibrāhīm a spus: „Doamne, fă această cetate sigură!”
Coran, 14:35

Acestea sunt două locuri din Coran. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a primit ruga și a făcut din el un ținut sfânt și sigur. Acei necredincioși trăiau în această cetate sigură, în timp ce oamenii din jurul lor erau răpiți, uciși, jefuiți, izgoniți și li se vărsa sângele. Ei trăiau în siguranță în acel ținut binecuvântat, însă, cu toate acestea, credeau în deșertăciune și erau nerecunoscători pentru binefacerea lui Allah:

﴿أَفَبِٱلْبَٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾

Oare cred ei în deșertăciune și sunt nerecunoscători pentru binefacerea lui Allah?

Coran, 29:67

S-ar fi cuvenit ca, după ce Allah le-a dăruit siguranță și le-a înlesnit dobândirea și primirea ei, să I se supună lui Allah, să se smerească înaintea Lui, să-I îndrepte numai Lui ascultarea și adorarea și să nu adore pe nimeni în afară de El, dintre cei care nu pot aduce nici pentru ei înșiși vreun folos sau vreun rău, cu atât mai puțin pentru altcineva.

Când Profetul ﷺ i-a chemat la Islam, la intrarea în religia lui Allah și la adorarea sinceră numai a Lui, cum s-au purtat cu el? Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ مِنۡ أَرۡضِنَآۚ أَوَلَمۡ نُمَكِّن لَّهُمۡ حَرَمًا ءَامِنٗا يُجۡبَىٰٓ إِلَيۡهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَيۡءٖ رِّزۡقٗا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ﴾

Ei au spus: „Dacă urmăm călăuzirea împreună cu tine, vom fi răpiți din ținutul nostru.” Oare nu le-am statornicit un ținut sfânt și sigur, către care sunt aduse roade de tot felul, ca hrană din partea Noastră? Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

Coran, 28:57

Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, le-a amintit această binefacere, însă ei au pretins că intrarea în religia lui Allah, răspunsul la ascultarea de El și primirea Islamului la care îi chema Trimisul lui Allah ﷺ ar fi pricinuit zdruncinarea siguranței. Au făcut astfel această afirmație nedreaptă și nelegiuită împotriva religiei:

﴿وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ مِنۡ أَرۡضِنَآ﴾

Ei au spus: „Dacă urmăm călăuzirea împreună cu tine, vom fi răpiți din ținutul nostru.”

Coran, 28:57

Slavă lui Allah! Aceștia pretind că religia, credința, Islamul și ascultarea de Stăpânul lumilor — care sunt temelia siguranței și pricina dobândirii ei — ar fi pricina tulburărilor, încercărilor, necazurilor și dezbinărilor:

﴿وَقَالُوٓاْ إِن نَّتَّبِعِ ٱلۡهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفۡ مِنۡ أَرۡضِنَآ﴾

Ei au spus: „Dacă urmăm călăuzirea împreună cu tine, vom fi răpiți din ținutul nostru.”

Coran, 28:57

Cum se poate spune aceasta, când Cel care le-a statornicit și le-a pregătit siguranța este Stăpânul lumilor, Cel care l-a trimis pe acest nobil Trimis ﷺ?!
Într-un alt loc din Coran, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, le-a amintit siguranța, care este binefacerea și darul Său, spunând la sfârșitul surei Quraysh:

﴿فَلۡيَعۡبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلۡبَيۡتِ ٱلَّذِيٓ أَطۡعَمَهُم مِّن جُوعٖ وَءَامَنَهُم مِّنۡ خَوۡفِۭ﴾

Să-L adore pe Stăpânul acestei Case, Care i-a hrănit împotriva foamei și le-a dat siguranță împotriva fricii.

Coran, 106:3-4

Aceasta se petrecea într-o vreme în care lumea trăia uciderи, jafuri, vărsare de sânge, tulburări și încercări, în timp ce ei trăiau la Mecca în siguranță și pace. Însă nu au fost recunoscători pentru binefacerea lui Allah, nu I-au recunoscut darul și au folosit binefacerea în afara căii și a locului ei potrivit. Allah îi creează, le înlătură frica, le potolește foamea și îi îmbracă pe cei goi dintre ei, iar apoi ei îndreaptă adorarea către altcineva decât El: pietre, copaci și alte lucruri care nu au putere nici asupra morții, nici asupra vieții și nici asupra învierii. De aceea, aceasta era o purtare

deosebit de uluitoare și o nerecunoaștere extremă a binefacerii lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul.

Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, nu amintește aceasta în Coran numai pentru ca oamenii să o cunoască, ci pentru ca ei să înțeleagă acest adevăr și acest lucru măreț: siguranța este o binefacere a lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Ea nu trebuie cerută decât de la El și nu trebuie căutat adăpost pentru dobândirea ei decât la El, Preaslăvitul și Preaînaltul.
Mai înainte a fost pomenită ruga lui Ibrāhīm, prietenul apropiat al lui Allah, pacea fie asupra lui, pentru Mecca, rugă pe care Allah Preaînaltul i-a primit-o, răspunzând chemării și cererii sale. Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَٱرْزُقْ أَهْلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُم بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ﴾

Și când Ibrāhīm a spus: „Doamne, fă din acesta un ținut sigur și hrănește-i cu roade pe locuitorii săi, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua de Apoi!”

Coran, 2:126

Iar în sura Ibrāhīm, Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا وَٱجْنُبْنِى وَبَنِىَّ أَن نَّعْبُدَ ٱلْأَصْنَامَ﴾

Și când Ibrāhīm a spus: „Doamne, fă această cetate sigură și ferește-mă, pe mine și pe fiii mei, să adorăm idolii!”

Coran, 14:35

În sura al-Baqarah, cuvântul *„ținut”* este nearticulat, iar în sura Ibrāhīm este articulat. Mai mulți comentatori ai Coranului au spus că aceasta se poate datora faptului că Ibrāhīm s-a rugat de două ori pentru Mecca: o dată când se afla într-o vale fără culturi, fără locuitori și fără apă. Atunci s-a rugat pentru ea cu această rugă, iar forma nearticulată era potrivită. El a spus:

﴿رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنًا﴾

Doamne, fă din acesta un ținut sigur!
Coran, 2:126

Forma articulată se află în ruga rostită după ce îi lăsase acolo pe fiul său Ismāʿīl și pe mama acestuia, când cetatea era locuită și avea culturi și roade. Atunci s-a rugat pentru ea folosind forma articulată, spunând:

﴿رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا﴾

Doamne, fă această cetate sigură!
Coran, 14:35

Allah i-a primit ruga și i-a răspuns chemării. Astfel, Mecca a devenit o cetate sigură și un ținut sfânt. Ea este o cetate sigură atât prin hotărârea lui Allah, cât și prin Legea Sa: Allah, Atotputernicul și Mărețul, a rânduit pentru ea siguranța și pacea.

De asemenea, în Cartea Sa, Allah, Atotputernicul și Mărețul, a chemat la păstrarea siguranței acestei cetăți și a avertizat cu cea mai mare asprime împotriva celui care caută să-i tulbure siguranța și liniștea sau să răspândească frică, spaimă și neliniște printre locuitorii ei. Mai mult, Allah a făcut ca siguranța cetății să cuprindă și vitele, animalele și culturile: vânatul ei nu trebuie vânat și nici speriat, iar copacii ei nu trebuie tăiați. Toate acestea țin de siguranța acestei cetăți, după cum a spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنًا﴾

Cine intră în el este în siguranță.
Coran, 3:97

Ea este, așadar, sigură atât prin hotărârea lui Allah, cât și prin Legea Sa. Versetele care poruncesc păstrarea siguranței ei sunt numeroase. Printre cele mai limpezi se află cuvintele Sale, Binecuvântatul și Preaînaltul:

﴿وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍۭ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

Iar pe acela care voiește acolo o abatere prin nedreptate îl vom face să guste o pedeapsă dureroasă.
Coran, 22:25

Printre dovezile însemnătății siguranței și ale locului ei măreț se află hadithul lui ʿUbayd Allāh ibn Miḥṣan al-Anṣārī al-Khaṭmī, Allah să fie mulțumit de el, care a spus că Trimisul lui Allah ﷺ a zis:

„Cine dintre voi se trezește în siguranță în locuința sa, sănătos la trup și având hrana zilei sale este ca și cum întreaga lume i-ar fi fost adunată."[1]

Din cele de mai înainte cunoaștem însemnătatea siguranței și faptul că ea este o binefacere de la Allah, Binecuvântatul și

1 Relatat de al-Tirmidhī (2346). Al-Albānī l-a clasificat drept ḥasan în Ṣaḥīḥ al-Tirmidhī, 2/542.

Preaînaltul, și un dar care nu se dobândește decât prin mijloacele legiuite de El și prin căile pe care le-a arătat în Cartea Sa și pe care nobilul Său Trimis ﷺ le-a arătat în Sunna sa.

1 Credința

السبب الأول: الإيمان

Mijloacele dobândirii și păstrării siguranței
Aceste mijloace sunt privite în lumina celor venite în Cartea lui Allah și în Sunna Profetului Său ﷺ. Am cugetat, în această privință, asupra textelor din Carte și Sunna și mi s-a arătat — iar știința este la Allah — că pricinile dobândirii siguranței și mijloacele păstrării ei se întorc la zece cauze.
Credința este temelia siguranței și cauza ei cea mai însemnată, fără de care nu există siguranță. Chiar și din punct de vedere al derivării lingvistice, cuvântul „credință” [īmān] este derivat din „siguranță” [amn], care este opusul fricii. Credința înseamnă siguranță, pace lăuntrică, liniște, încredere în Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, statornicie, mulțumire și supunere înaintea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Cu cât partea robului din credință este mai mare, cu atât este mai mare partea sa din siguranță. Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a spus:

﴿فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

Cine crede și se îndreaptă nu va avea a se teme și nu va fi întristat.
Coran, 6:48

Când frica și întristarea dispar, se dobândesc siguranța deplină, fericirea și izbânda veșnică.[2]

2 Taysīr al-Karīm al-Raḥmān, 2/108.

Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a spus:

﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ وَهُم مُّهۡتَدُونَ﴾

Cei care cred și nu-și amestecă credința cu nedreptatea, aceia au siguranța și aceia sunt călăuziți.
Coran, 6:82

Ia aminte la această rânduire a dobândirii siguranței și călăuzirii și la faptul că ele se dobândesc numai prin credința în Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul:

﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ﴾

Cei care cred și nu-și amestecă credința cu nedreptatea.
Coran, 6:82

Adică nu au amestecat-o cu asocierea vreunui partener lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Răsplata lor și rodul credinței lor sunt siguranța deplină și călăuzirea deplină în această lume și în Viața de Apoi. De aceea, partea oamenilor din siguranță și călăuzire este pe măsura părții lor din credință. În lumina acestui verset, ei pot fi împărțiți, în privința dobândirii siguranței, în trei categorii:

1. O categorie are siguranță deplină: aceștia sunt oamenii credinței depline.
2. O categorie nu are siguranță: aceștia sunt cei care nu au credință.
3. O categorie are o anumită parte de siguranță, fiindcă are o anumită parte de credință.

Credința și siguranța sunt legate: când există una, există și cealaltă, după cum nevătămarea este legată de Islam. Ia aminte în această privință la relatarea transmisă de al-Tirmidhī și de alții de la Ṭalḥah ibn ʿUbayd Allāh, Allah să fie mulțumit de el: când vedea luna nouă, Profetul ﷺ spunea:

اللهم أهله علينا باليمن والإيمان والسلامة والإسلام، ربي وربك الله

O, Allah, fă să răsară asupra noastră cu binecuvântare și credință, cu nevătămare și Islam! Domnul meu și Domnul tău este Allah.[3]

Al-Dārimī a transmis acest hadith de la ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, care a spus: când vedea luna nouă, Profetul ﷺ spunea:

الله أكبر، اللهم أهله علينا بالأمن والإيمان والسلامة والإسلام، ربنا وربك الله

Allah este Cel mai Mare! O, Allah, fă să răsară asupra noastră cu siguranță și credință, cu nevătămare și Islam! Domnul nostru și Domnul tău este Allah.[4]

3 Relatat de al-Tirmidhī (3451). Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ al-Tirmidhī, 3/423.

4 Relatat de al-Dārimī (1639). Al-Albānī l-a clasificat drept autentic datorită altor căi de transmitere în al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (1816).

Siguranța însoțește, așadar, credința și îi este tovarășă, iar nevătămarea însoțește Islamul și îi este tovarășă. Cine caută siguranța și nevătămarea trebuie să se țină de credință și de Islam. De aceea, Islamul îi educă pe adepții săi în ceea ce le înfăptuiește siguranța. Ia aminte la hadithul lui Abū Hurayrah, potrivit căruia Profetul ﷺ a spus:

„Musulmanul este acela de a cărui limbă și mână musulmanii sunt feriți, iar credinciosul este acela căruia oamenii îi încredințează, fără teamă, viețile și averile lor."[5]

Prin acest hadith știm că împlinirea credinței și a Islamului de către adepții lor — în forma lor corectă, cu regulile și limitele lor legiuite — este ceea ce le înfăptuiește siguranța și le aduce nevătămarea.

Dacă musulmanii nu sunt feriți de limba și de mâna unui musulman, aceasta ține de nedeplinătatea Islamului său. Dacă credincioșii nu se încred în cineva în privința averilor și a onoarei lor, aceasta ține de nedeplinătatea credinței sale, de slăbiciunea religiei și a legăturii sale cu Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul.

Când credința există între adepții ei în lumina Cărții lui Allah și a Sunnei Profetului Său ﷺ, există și siguranța, nevătămarea, liniștea și fericirea lor în această lume și în Viața de Apoi.

5 Relatat de al-Tirmidhī (2627). Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ al-Tirmidhī, 3/47.

2 Sinceritatea religiei față de Allah și îndreptarea spre adorare

السبب الثاني: إخلاص الدين لله والإقبال على العبادة

A-I închina sincer religia lui Allah, a-L adora numai pe El, Binecuvântatul și Preaînaltul, a I se supune, a păstra ascultarea de El și a se îndepărta de ceea ce le-a interzis robilor Săi se numără printre cele mai însemnate mijloace de dobândire a siguranței. Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a spus:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ﴾

Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care cred și săvârșesc fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut pe cei de dinaintea lor, că le va întări religia pe care a ales-o pentru ei și că, după teama lor, le va da în schimb siguranță. Ei Mă adoră și nu-Mi asociază nimic. Iar cei care vor fi necredincioși după aceasta, aceia sunt cei nelegiuiți.

Coran, 24:55

Ia aminte cum El schimbă frica în siguranță, spaima în pace lăuntrică și neliniștea în tihnă și liniște:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ﴾

Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care cred și săvârșesc fapte bune.

Coran, 24:55

Aceasta este făgăduința lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, pentru oamenii credinței și ai faptelor bune. Faptele bune, adorarea lui Allah și smerirea înaintea Lui sunt cele care le aduc oamenilor liniștea. Cât de mult sunt ele neglijate, deși tocmai ele aduc odihna, pacea lăuntrică, siguranța și credința!

Maʿqil ibn Yasār, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus: „Adorarea în vreme de tulburare este asemenea emigrării către mine."[6]

Tulburarea [harj] înseamnă amestecarea treburilor oamenilor, ivirea încercărilor și a neliniștilor, izbucnirea necazurilor între ei și apariția uciderilor.

Către ce îndrumă el, pacea și binecuvântările fie asupra lui? Către adorare: *„Adorarea în vreme de tulburare este asemenea emigrării către mine."* Unii comentatori ai acestui hadith au spus că însemnătatea măreață și locul înalt al adorării în vreme de tulburare se pot datora faptului că cei mai mulți oameni o neglijează. Când apar tulburări, oamenii sunt ocupați de acestea, de vorbe din auzite, de implicarea în încercări și de ieșirea în fruntea lor, neglijând adorarea lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. De aceea, Profetul ﷺ a arătat însemnătatea măreață a adorării în vreme de tulburare și a asemănat-o cu emigrarea către el, binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui.

Umm Salamah, soția Profetului ﷺ, Allah să fie mulțumit de ea, a spus: „Trimisul lui Allah ﷺ s-a trezit într-o noapte înspăimântat și spunea: «Slavă lui Allah! Câte comori a pogorât Allah și câte încercări au fost pogorâte! Cine le trezește pe locuitoarele odăilor — se referea la soțiile sale — ca să se roage? Câte femei îmbrăcate în această lume vor fi goale în Viața de Apoi!»"[7]

6 Relatat de Muslim (2948).

7 Relatat de al-Bukhārī (115).

Către ce a îndrumat el, binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui, în vreme de încercări? A îndrumat către rugăciune, către adorare, către ascultarea de Allah și către îndreptarea spre El. Preaînaltul a spus:

﴿فَلْيَعْبُدُوا۟ رَبَّ هَٰذَا ٱلْبَيْتِ ٱلَّذِىٓ أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍۭ﴾

Să-L adore pe Stăpânul acestei Case, Care i-a hrănit împotriva foamei și le-a dat siguranță împotriva fricii.

Coran, 106:3-4

Însă, în realitate, când apar încercările, cei mai mulți oameni sunt ocupați cu vorbe din auzite, cu multe certuri și cu ieșirea în fruntea tulburărilor. Astfel se îndepărtează de supunerea înaintea Domnului Măreț și de adorarea Creatorului Cel Mare, Preaslăvitul și Preaînaltul.

3 Ruga

السبب الثالث: الدعاء

Oamenii științei au spus: ruga este cheia oricărui bine în această lume și în Viața de Apoi.

Unul dintre înaintași a spus: *„Am cugetat la bine și am văzut că are multe porți: rugăciunea, postul și binefacerea. Am constatat că toate acestea sunt în mâna lui Allah și m-am încredințat că ruga este cheia oricărui bine."*

Dacă dorești orice bine în această lume și în Viața de Apoi, cere-l de la Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Cine dorește siguranța pentru el însuși, pentru familia sa și pentru comunitatea sa să-L roage pe Allah pentru aceasta. Mai înainte au fost pomenite texte care dovedesc acest lucru, printre care ruga lui Ibrāhīm, prietenul apropiat al lui Allah, pacea fie asupra lui, și ruga Profetului ﷺ la începutul fiecărei luni.

În Sunan Abī Dāwūd este statornicit de la ʿAbd Allāh ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi, că Trimisul lui Allah ﷺ nu lăsa aceste rugi atunci când intra în seară și atunci când intra în dimineață:

اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عورتي، وآمن روعاتي، اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي، وأعوذ بعظمتك أن أغتال من تحتي

O, Allah, Îți cer nevătămare în această lume și în Viața de Apoi! O, Allah, Îți cer iertare și nevătămare în religia mea, în viața mea lumească, în familia și în averea mea! O, Allah, acoperă-mi cele de care mă rușinez și liniștește-mi temerile! O, Allah, ocrotește-mă dinaintea mea, din spatele meu, din dreapta mea, din stânga mea și de deasupra mea! Caut adăpost în măreția Ta împotriva unei pierzanii neașteptate venite de dedesubtul meu.[8]

Acesta este Trimisul lui Allah ﷺ, modelul și exemplul nostru: în fiecare zi, dimineața și seara, se roagă cu aceste rugi. În ele Îi cere lui Allah siguranță, ocrotire și nevătămare. Aceste lucruri nu se dobândesc decât de la Allah și nu se cer decât de la El, Preaslăvitul și Preaînaltul.

8 Relatat de Abū Dāwūd (5074). Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd, 3/248.

În Musnadul Imāmului Aḥmad este transmis de la Abū Saʿīd al-Khudrī, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

اللهم استر عوراتنا، وآمن روعاتنا

O, Allah, acoperă cele de care ne rușinăm și liniștește-ne temerile![9]

Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

„Cereți-I lui Allah să vă acopere cele de care vă rușinați și să vă liniștească temerile."[10]

Privește efectul binecuvântat al rugii, folosul ei măreț și nevoia comunității de ea! Cei mai mulți oameni o neglijează. Ruga este o cauză însemnată și un mijloc binecuvântat de dobândire a siguranței. Cum să nu fie astfel, când Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

Când robii Mei te întreabă despre Mine, Eu sunt aproape. Răspund rugii celui care Mă cheamă atunci când Mă cheamă. Să-Mi răspundă și ei și să creadă în Mine, poate că vor fi călăuziți.

Coran, 2:186

9 Relatat de Aḥmad, 3/3. Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (2018).

10 Relatat de al-Ṭabarānī (720). Al-Albānī l-a clasificat drept ḥasan în al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (1890).

El, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿إِنَّ رَبِّى لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ﴾

Domnul meu aude cu adevărat ruga.
Coran, 14:39

Preaînaltul a mai spus:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

Domnul vostru a spus: „Chemați-Mă și vă voi răspunde!”
Coran, 40:60

Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.

4 Întoarcerea la învățații temeinici în vreme de încercări

السبب الرابع: الرجوع في الفتن والنوازل لأهل العلم الراسخين المحققين

Aceasta înseamnă ca oamenii, în vreme de încercări, nenorociri și împrejurări noi care ating interesele comunității — siguranța sau teama ei —, să se întoarcă la învățații care cercetează temeinic și la imamii bine întemeiați în știință, oamenii înțelegerii, ai deducerii și ai discernământului în religia lui Allah, și să nu apeleze la oricine. De aceea, Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a spus:

﴿وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُوا۟ بِهِۦ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُو۟لِى ٱلْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسْتَنۢبِطُونَهُۥ مِنْهُمْ﴾

Când le ajunge o veste privitoare la siguranță sau la teamă, ei o răspândesc. Dacă ar fi încredințat-o Trimisului și celor cu autoritate dintre ei, ar fi aflat-o cei dintre aceștia care pot să-i deslușească înțelesul.

Coran, 4:83

Ia aminte la acest verset! În el se află o îndreptare și o educare a oamenilor: atunci când apar lucruri care ating siguranța comunității sau teama ei, să nu vorbească oricine, să nu emită oricine o hotărâre și să nu fie întrebat oricine. Trebuie să se apeleze la învățații temeinici, cei care pot deduce înțelesurile.

Când oamenii se întorc spre alții decât învățații temeinici, apar tulburări, dezbinări, rele și pierzanie. Oamenii ajung la ruină, fiindcă aceia le dau hotărâri fără știință și se grăbesc să răspundă întrebărilor lor fără discernământ, fără deducere temeinică și fără cugetare la Cuvântul lui Allah și la cuvintele Trimisului Său, binecuvântările și pacea lui Allah fie asupra lui.

Comunitatea a trecut prin multe încercări, iar printre cauzele lor s-a aflat faptul că unii oameni lipsiți de cunoaștere și de temeinicie în știința și înțelegerea religiei lui Allah au ieșit în frunte. Astfel și-au făcut rău lor înșișiși și le-au făcut rău celor dintre oamenii de rând care i-au urmat.

Unul dintre mijloacele păstrării siguranței este, așadar, întoarcerea la învățați. Însă privește ce se întâmplă în adunările oamenilor atunci când apar împrejurări noi! Despre ce vorbesc? Toți emit hotărâri, toți își spun părerea, toți propun și fiecare își înfățișează opinia. Uneori, chiar neștiutorii, începătorii dintre studenți sau cei care știu numai pe jumătate se ridică și țin predici sau îndemnuri în care hotărăsc ce trebuie făcut și cum trebuie să se poarte oamenii, grăbindu-se în ceea ce spun. În schimb, când asemenea chestiuni le sunt înfățișate învățaților temeinici, aceștia își iau răgaz, le cercetează împreună și caută să le înțeleagă, apoi arată ceea ce li s-a lămurit din Cuvântul lui Allah și din Sunna Trimisului Său ﷺ, fără grabă și fără pripă.

În al-Adab al-mufrad este transmis, printr-un lanț de transmitere statornicit, de la ʿAlī ibn Abī Ṭālib, Allah să fie mulțumit de el, că a spus: „Nu fiți pripiți, răspânditori de zvonuri și semănători [ai discordiei], căci vă așteaptă o încercare cruntă și stăruitoare și împrejurări grele și îndelungate.”[11]

11 Al-Adab al-mufrad, nr. 327. Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ al-Adab al-mufrad (250).

Adică vor exista încercări grele, situații îndelungate și tulburări care îi vor cuprinde pe oameni. Feriți-vă, așadar, de aceste trei lucruri:

Primul lucru: graba. „Nu fiți pripiți", adică feriți-vă de grabă și păstrați cumpănirea. După cum a spus Ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el: „Vor apărea lucruri îndoielnice. Păstrați-vă cumpănirea, fiindcă este mai bine să fii un următor în bine decât un conducător în rău." Dacă nu te grăbești și ești un următor în bine, aceasta este mai sigur pentru tine și îți eliberează mai bine conștiința de răspundere. Dar dacă te grăbești, iei o hotărâre și o înfățișezi oamenilor, se poate să devii un conducător în tulburare și rău. De ce, așadar, graba?!

Al doilea lucru: răspândirea. Adică să fii dintre cei care răspândesc tulburarea. Ia aminte la acest înțeles în versetul pomenit mai înainte:

﴿وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُوا۟ بِهِۦ﴾

Când le ajunge o veste privitoare la siguranță sau la teamă, ei o răspândesc.

Coran, 4:83

În adunările lor se aud adesea: *„Ai auzit cutare lucru? Ai luat aminte la cutare? Ai aflat cutare? S-a spus cutare; am auzit cutare."* Omul transmite mai departe fără să cugete dacă ceea ce le spune oamenilor le face rău sau le aduce folos. Nu se îngrijește de aceasta, ci doar răspândește vorba și o scoate din gură, folositoare sau dăunătoare, fără să-i pese, fie că s-a încredințat de adevărul ei, fie că nu.

Al treilea lucru: „Nu fiți semănători." Adică dintre cei care seamănă tulburarea între oameni, le doresc răul, caută să-l răspândească între ei și îi așază semințele printre oameni. Apoi se răspândesc între ei încercările, zvonurile, neliniștile, tulburările și vorbele din auzite: lucruri care nu le aduc oamenilor folos, ci le fac rău lor înșiși și religiei lor.

5 Păstrarea unității musulmanilor și ascultarea de conducătorii lor

السبب الخامس: المحافظة على جماعة المسلمين والسمع والطاعة لولاة أمرهم

Siguranța nu există decât împreună cu un stat, iar statul nu dăinuie decât prin ascultare și supunere. Dacă emirul nu este ascultat, dacă nu i se dă ascultare și nu sunt împlinite poruncile lui Allah și ale Trimisului Său ﷺ în privința lui, între oameni se răspândesc stricăciunea, neliniștile, tulburările, înfruntările și relele. De aceea, numeroase texte din Carte și Sunna subliniază ascultarea de conducători, sfatul sincer față de ei, ascultarea și supunerea, precum și răbdarea omului chiar dacă ei își însușesc unele lucruri numai pentru sine. Omul rabdă, Îl roagă pe Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, să îndrepte starea și se roagă pentru ei să fie călăuziți, ajutați și îndreptați, după cum este calea Ahl al-Sunna wa-l-Jamāʿah: păstrarea unității musulmanilor, ascultarea și supunerea față de conducătorii lor și dăruirea sfatului sincer.

Tamīm al-Dārī, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Profetul ﷺ a spus: „Religia este sinceritate și sfat sincer.” Am întrebat: „Față de cine?” El a răspuns: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii de

rând dintre ei."[12]

Din sfatul sincer față de conducători face parte să te rogi pentru îndreptarea, nevătămarea, buna lor îndrumare, judecata lor bună și pentru ceea ce le aduce robilor folos; să fie o îndurare pentru supușii lor musulmani, iar Allah să-i îndrepte și să îndrepte prin ei.

Cu aceasta a venit Sunna și aceasta era calea înaintașilor comunității. Este dintre lucrurile care răspândesc binele. Unul dintre înaintași a spus chiar: *„Dacă aș avea o rugă ce mi-ar fi primită, aș îndrepta-o către imam"*, fiindcă îndreptarea imamului îi aduce bine atât lui, cât și supușilor săi. Unii oameni, însă, se împotrivesc acestor reguli și îi întârâtă pe ceilalți împotriva conducătorului lor. Se poate chiar să-și retragă ascultarea, să-i îndemne pe oameni să nu mai asculte și să nu se mai supună și să se roage împotriva conducătorului, contrar celor arătate de texte și căii înaintașilor drepți, Allah să aibă milă de ei.
De aceea, printre mijloacele dobândirii și păstrării siguranței se află împlinirea Sunnei în purtarea față de conducători și cârmuitori. Robul face aceasta ca îndatorire religioasă și pentru a se apropia de Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah a spus niște cuvinte cu următorul înțeles: trebuie să privești raportarea la conducere ca pe o îndatorire religioasă prin care te apropii de Allah și să asculți de Allah, împlinind ceea ce îți revine față de conducători în lumina celor venite în Carte și Sunna, nu după ceea ce îți poftește sufletul. De aceea, Profetul, pacea și binecuvântările fie asupra lui, a spus:

„Trei însușiri față de care inima unui musulman nu va nutri vreodată ranchiună sunt: închinarea sinceră a faptelor lui Allah, sfatul sincer față de conducători și ținerea de comunitate, fiindcă chemarea lor îi cuprinde pe cei din urma lor."[13]

Adică în inima musulmanului nu există nimic împotriva acestor trei însușiri. Dimpotrivă, ea este liniștită și împăcată cu ele, le împlinește ca ascultare de Allah, Binecuvântatul și

12 Relatat de Muslim (55).

13 Relatat de Imām Aḥmad, 5/183, printr-un lanț de transmitere bun.

Preaînaltul, pentru a se apropia de El și pentru a dobândi mulțumirea Sa, Preaslăvitul și Preaînaltul.

6 Răspândirea cunoașterii și îndemnarea la bine

السبب السادس: نشر الوعي بين الناس وتفقيههم في الدين وتعليمهم سنة النبي وأمرهم بالمعروف ونهيهم عن المنكر

Aceasta înseamnă răspândirea înțelegerii între oameni, învățarea religiei și a Sunnei Profetului ﷺ, poruncirea binelui și oprirea răului. Când știința, binele și călăuzirea se răspândesc între oameni, siguranța lor se înfăptuiește. Predicatorilor, celor care țin cuvântări și profesorilor și profesoarelor din școli le revine să-i îndemne pe oameni la acestea: la ascultarea de Allah, la evlavie față de El, la împlinirea poruncilor, la părăsirea celor interzise și la îndreptarea spre bine. Aceste înțelesuri mărețe, actele de ascultare, faptele care apropie de Allah și răspândirea binelui între oameni le aduc siguranță și fericire și îi feresc de rele, vătămări, nenorociri, tulburări și încercări.

Nimic nu se ivește în societate care să-i zdruncine siguranța decât din pricina lipsei sau a stricării științei. În schimb, când cunoașterea corectă se răspândește între oameni, treburile lor se îndreaptă, starea lor devine statornică, siguranța lor se înfăptuiește și fericirea lor se întregește.

7 Înfăptuirea frăției credinței

السبب السابع: تحقيق الأخوة الإيمانية

Trebuie înfăptuită frăția credinței pe care au arătat-o cuvintele lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾

Credincioșii sunt frați.
Coran, 49:10

Această frăție a credinței are o însemnătate măreață atunci când există în societate și între musulmani. Însă trebuie înfăptuită în lumina celor venite în Cartea lui Allah și în Sunna Profetului Său ﷺ. Ia aminte la cuvintele Profetului ﷺ:

„Niciunul dintre voi nu crede [deplin] până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine."[14]

El, pacea și binecuvântările fie asupra lui, a mai spus: „Cine dorește să fie îndepărtat de Foc și să intre în Paradis să-l ajungă moartea în timp ce crede în Allah și în Ziua de Apoi și să se poarte cu oamenii așa cum iubește să se poarte ei cu el."[15] Privește apoi semnele acestei frății și cerințele ei în Sunna.

Printre ele se află cuvintele Profetului ﷺ: „Nu vă invidiați, nu ridicați prețurile prin oferte înșelătoare, nu vă urâți, nu vă întoarceți spatele și nu vindeți unii peste vânzarea altora! Fiți, robi ai lui Allah, frați! Musulmanul este fratele musulmanului:

14 Relatat de al-Bukhārī (13) și Muslim (45), de la Anas, Allah să fie mulțumit de el.

15 Fragment dintr-un hadith relatat de Muslim (1844).

nu-l nedreptățește, nu-l părăsește [când are nevoie de ajutor] și nu-l disprețuiește. Evlavia este aici" — și arăta spre pieptul său de trei ori. „Îi este de ajuns unui om ca rău să-l disprețuiască pe fratele său musulman. Tot ce ține de un musulman îi este oprit altui musulman: sângele său, averea sa și onoarea sa."[16]
Cugetă la acest hadith și la cele asemenea lui, care cheamă la înfăptuirea frăției islamice în societate, pentru ca între oameni să existe îndurare, afecțiune, sprijin și ajutor reciproc, până când societatea musulmană ajunge așa cum a spus el, pacea și binecuvântările fie asupra lui:

„Pilda credincioșilor în iubirea, îndurarea și afecțiunea lor reciprocă este asemenea unui trup: dacă un mădular suferă, restul trupului îi răspunde prin nesomn și febră."[17]

16 Relatat de Muslim (2564), a cărui formulare este redată aici, și de al-Tirmidhī (1927).

17 Relatat de Muslim (2586), de la al-Nuʿmān ibn Bashīr, Allah să fie mulțumit de amândoi.

8 Oprirea vătămării

السبب الثامن: كف الأذى

Fiecărui membru al societății i se cere să se abțină de la vătămare. Fiecare împlinește aceasta în propria persoană, păstrându-și astfel siguranța și siguranța societății sale. Islamul a venit cu această poruncă, a îndemnat la ea și i-a rânduit răsplăți mărețe și virtuți fără număr. În sufletul omului există rău, iar Profetul, pacea și binecuvântările fie asupra lui, spunea în cuvântarea de nevoie:

„Căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele."

El, pacea și binecuvântările fie asupra lui, a îndrumat la rugi de căutare a adăpostului de răul sufletului în mai multe hadithuri. Printre ele se află:

اللهم فاطر السماوات والأرض، عالم الغيب والشهادة، لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه، وأن أقترف على نفسي سوءا، أو أجره إلى مسلم

O, Allah, Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, nu există altă divinitate vrednică de adorare în afară de Tine! Caut adăpost la Tine de răul sufletului meu, de răul Satanei și de asocierea la care cheamă el, ca să nu săvârșesc vreun rău împotriva mea sau să-l atrag asupra unui musulman.[18]

18 Relatat de Aḥmad (81) și al-Tirmidhī (3529), din hadithul lui ʿAbd Allāh ibn ʿAmr, Allah să fie mulțumit de amândoi. Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (291).

Au venit numeroase hadithuri care îl țin pe om în frâu, ca să nu pricinuiască rău sau agresiune împotriva celorlalți: să-și oprească vătămarea și răul de la oameni și să nu-i facă rău niciunuia dintre ei.

Este statornicit că Profetul ﷺ a spus: „Garantați-mi șase lucruri din partea voastră și vă garantez Paradisul: spuneți adevărul când vorbiți, țineți-vă făgăduința când făgăduiți, înapoiați ceea ce vi s-a încredințat, păziți-vă castitatea, coborâți-vă privirile și țineți-vă mâinile în frâu."[19]

În Sunan al-Tirmidhī este statornicit din hadithul lui Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ s-a oprit lângă niște oameni care stăteau jos și a spus: „Să nu vă arăt cine este cel mai bun și cine este cel mai rău dintre voi?" Ei au tăcut. A rostit aceasta de trei ori, iar un om a spus: „Ba da, o, Trimis al lui Allah! Arată-ne cine este cel mai bun și cine este cel mai rău dintre noi." El a spus: „Cel mai bun dintre voi este acela de la care se nădăjduiește binele și de al cărui rău oamenii sunt feriți. Cel mai rău dintre voi este acela de la care nu se nădăjduiește binele și de al cărui rău oamenii nu sunt feriți."[20]

Este statornicit de la el ﷺ că a spus: „Unii oameni sunt chei ale binelui și încuietori ale răului, iar alții sunt chei ale răului și încuietori ale binelui. Ferice de acela în mâinile căruia Allah a pus cheile binelui și vai de acela în mâinile căruia Allah a pus cheile răului!"[21]

De aceea, robul trebuie să se teamă de Allah, Atotputernicul și Mărețul, în privința fraților săi. Să nu-i supună pe musulmani niciunui fel de vătămare și să nu le pricinuiască vreun rău. Dimpotrivă, să-și oprească răul și vătămarea de la ei și să se teamă de Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, în privința lor.

19 Relatat de Aḥmad, 5/323. Al-Albānī l-a clasificat drept ḥasan în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (1018).

20 Relatat de al-Tirmidhī (2263). Al-Albānī l-a clasificat drept autentic în Ṣaḥīḥ al-Tirmidhī, 2/507.

21 Relatat de Ibn Mājah (237). Al-Albānī l-a clasificat drept ḥasan în Ṣaḥīḥ Ibn Mājah (194).

9 Aplicarea sancțiunilor care îl opresc pe agresor și îl împiedică pe nedrept

السبب التاسع: تطبيق الحدود التي فيها ردع المعتدي وكف الظالم

Această chestiune ține de conducători și prin ea siguranța oamenilor se statornicește. De aceea, Legea islamică a venit cu talionul în caz de omor. De asemenea, cel care a agresat un om prin orice fel de agresiune este pedepsit cu echivalentul a ceea ce a făcut: celui care i-a tăiat altuia mâna i se taie mâna, iar celui care i-a distrus în mod voit ochiul i se distruge ochiul:

﴿وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَيْنِ وَٱلْأَنفَ بِٱلْأَنفِ وَٱلْأُذُنَ بِٱلْأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ﴾

Ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche și dinte pentru dinte.

Coran, 5:45

Toate acestea au fost aduse de Legea islamică pentru a înfăptui siguranța oamenilor. Tăierea mâinii hoțului, biciuirea băutorului de vin, biciuirea celui care săvârșește relații sexuale neîngăduite dacă nu a avut o căsătorie consumată și uciderea lui prin lapidare dacă a avut o căsătorie consumată, precum și celelalte sancțiuni legiuite înfăptuiesc siguranța oamenilor în privința minților, a averilor, a onoarei și a locuințelor lor. Dacă aceste sancțiuni sunt

aplicate în lumina celor venite în Cartea lui Allah și în Sunna Profetului Său ﷺ, siguranța oamenilor se înfăptuiește.

10 Recunoștința pentru binefacerea lui Allah

السبب العاشر: شكر نعمة الله تبارك وتعالى

Binefacerile lui Allah asupra robilor Săi nu pot fi numărate și nici cuprinse. Printre ele se află siguranța de care au parte oamenii credinței.

Oamenilor credinței le revine să-I fie recunoscători lui Allah, Atotputernicul și Mărețul, pentru binefacerea credinței și a siguranței și să-I fie recunoscători lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, pentru binefacerea Islamului și a nevătămării. Să-L laude pentru binefacerile Sale și să-I mulțumească pentru darurile și bunăvoința Sa.

Dacă însă oamenii schimbă binefacerea lui Allah în nerecunoștință și nu-I mulțumesc pentru ea, siguranța lor se preschimbă în frică, iar liniștea lor în neliniște și tulburare. Binefacerile rămân atunci când sunt întâmpinate cu recunoștință și fug atunci când sunt întâmpinate cu nerecunoștință. Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, a spus:

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾

Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă sunteți recunoscători, vă voi spori negreșit, iar dacă sunteți nerecunoscători, pedeapsa Mea este aspră!”

Coran, 14:7

Dintre cauzele păstrării siguranței face parte, așadar, recunoștința pentru binefacerea lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul. Cugetă la această pildă dată în Nobilul Coran prin cuvintele Sale:

﴿وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ﴾

Allah a dat drept pildă o cetate care era în siguranță și liniștită, iar hrana îi venea din belșug din toate locurile. Ea s-a arătat nerecunoscătoare pentru binefacerile lui Allah, iar Allah a făcut-o să guste veșmântul foamei și al fricii din pricina a ceea ce făceau.

Coran, 16:112

Adică din pricina faptelor lor, printre care lipsa recunoștinței pentru binefacerea lui Allah și nerecunoașterea darurilor Sale, Binecuvântatul și Preaînaltul. Robilor credincioși ai lui Allah le revine să-I fie recunoscători pentru binefacerile Sale mărețe și pentru darurile Sale fără număr.

Încheiere

Acestea sunt, după înțelegerea mea, mijloacele dobândirii și păstrării siguranței. Unele dintre cele pomenite intră în altele, iar prima cauză — credința în Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul — le cuprinde pe toate. Însă aceste amănunte urmăresc să sporească lămurirea și claritatea. Uneori, un lucru este pomenit alături de altul, deși intră în el, pentru a-l sublinia, pentru grija față de el și pentru a atrage atenția asupra însemnătății sale.
Îl rugăm pe Allah, prin numele Sale cele frumoase și prin atributele Sale preaînalte, să le păstreze musulmanilor siguranța și credința, să le acopere cele de care se rușinează și să le liniștească temerile. Să-i ocrotească pe toți dinaintea lor, din spatele lor, din dreapta și din stânga lor! Căutăm adăpost la Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, împotriva unei pierzanii neașteptate venite de dedesubtul nostru. Îl rugăm să ne ocrotească, pe noi și pe voi, de încercările văzute și ascunse. Este statornicit de la Profet ﷺ, în Ṣaḥīḥ Muslim, că a spus:

„Căutați adăpost la Allah de încercările văzute și ascunse!" Ei au spus: „Căutăm adăpost la Allah de încercările văzute și ascunse."[22]

Și noi căutăm adăpost la Allah de încercările văzute și ascunse. Îl rugăm pe Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, să ne îndrepte religia, care este ocrotirea treburilor noastre, să ne îndrepte viața lumească, în care ne aflăm traiul, și să ne îndrepte Viața de Apoi, spre care este întoarcerea noastră. Să facă viața un spor pentru noi în orice bine, iar moartea o odihnă de orice rău.

Îl rugăm, Preaslăvitul și Preaînaltul, să-i îndrepte pe conducătorii noștri, să-i călăuzească pe calea cea dreaptă, să-i ajute în orice bine, în ascultarea de El și în ceea ce îi apropie de El. Să-i facă o îndurare pentru supușii lor și să-i îndrume drept în ceea ce fac și în ceea ce lasă.

---

22 Nr. 2867.

Îl rugăm pe El, Binecuvântatul și Preaînaltul, să îndrepte legăturile dintre noi, să ne unească inimile, să ne călăuzească pe căile păcii și să nu ne lase în seama noastră nici cât o clipire de ochi. Îi cer orice bine ale cărui vistierii sunt în mâna Sa și caut adăpost la El de orice rău ale cărui vistierii sunt în mâna Sa. Domnul meu aude cu adevărat ruga și este Cel de la care se nădăjduiește. El ne este de ajuns și ce minunat Ocrotitor este!

Allah să trimită binecuvântări și pace asupra Profetului nostru Muḥammad, a familiei sale și a tuturor Companionilor săi.[23]

23 La origine, aceasta este o prelegere pe care am susținut-o în statul Kuweit, în tabăra de primăvară organizată de Jamʿiyyat Iḥyāʾ al-Turāth al-Islāmī, la 19/1/1425 H. Allah să-i răsplătească și să facă folositoare strădaniile lor. Prelegerea a fost transcrisă după înregistrare și i-au fost aduse câteva modificări ușoare; am păstrat stilul oral pe care îl avea în prelegere. Numai de la Allah vine izbânda.

Indice

adorare 1, 18, 19, 34
conducători 27, 28, 35
credință 12, 13, 14, 15
frăție 31
Islam 6, 14, 15
învățați 25
Mecca 4, 8, 9, 10
recunoștință 37
rugă 8, 9, 28
siguranță 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 17, 19, 22, 25, 26, 30, 38
tulburări 8, 18, 25, 26, 30
vătămare 33, 34

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Amn al-bilād: ahammiyyatuhu wa-wasā'il taḥqīqihi wa-ḥifẓihi

Siguranța țării

O expunere despre însemnătatea siguranței și zece mijloace de dobândire și păstrare a ei, în lumina Coranului și a Sunnei: credința, adorarea, ruga, îndrumarea învățaților, frăția, oprirea vătămării și recunoștința.

Autor: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro